

αὐτὸ τοῦ νηρὸ Αἰτωλ. Ἐχ'νι νηὰ γλουσσουφαιὰ 'ς τοῦ σπίτι τ'ς· οὔτι ξέρον κανέναν ποῦ θὰ τ'ς βγάλ' αὐτόθι.

γλωσσοφάγος ὁ, ἐνιαχ. γλωσσοφᾶς Χίος. Θηλ. γλωσσοφάγα Πελοπν. (Γορτυν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ λ ὦ σ σ α καὶ τῇ παραγωγ. καταλ. -φάγος, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ ἁορ. ἔφαγα.

Ὁ βλάπτων, ὁ ζημιῶν διὰ κακῶν, φθονερῶν λόγων, ὁ κηκολόγος ἐνθ' ἄν.: Τέτοιον γλωσσοφᾶν ἄνθρωπον δὲν εἶδαν τὰ μάτια μου Χίος. Τὸ θηλ. καὶ με ὑβριστικὴν σημασίαν Γορτυν.

γλωσσοφαγούρα ἡ, Ἡπ. (Ξηροβούν.) Πελοπν. (Γαργαλ. Μεσσην. κ.ά.) γλωσσοφαούρα Κῶς (Καρδάμ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γ λ ὦ σ σ α καὶ φ α γ ο ῦ ρ α.

1) Γ λ ὦ σ σ ο φ α γ ῖ ᾱ 4, τὸ ὅπ. βλ., Πελοπν. (Γαργαλ. Μεσσην. κ.ά.): Ἀρχίνησε ἀπὸ τὴν αὐγὴ τίς γλωσσοφαγοῦρες με τὴν προκομμένη τῇ συννυφάδα μου (προκομμένη = εἰρων. ἢ ἀπρόκοπτος) Γαργαλ. 2) Ἀκράτεια λόγου Ἡπ. (Ξηροβούν.) 3) Δυσφήμισις Κῶς (Καρδάμ.): Ἦτο τέτοιαν γλωσσοφαούρα μ-μπορεῖς νὰ δῆς προκοπήν;

γλωσσοφαγῶ Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.) Ἀόρ. ἐγλωσσοφᾶ-γεσα Πόντ. Παθητ. γλωσσοφαγίονμαι Πόντ. Ἀόρ. ἐγλωσσοφαγέθα Πόντ. Μετοχ. γλωσσοφαωμένος Πόντ. (Ἰνέπ.) γλωσσοφαγεμένος Πόντ. γλωσσοφαεμένος Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἐκ τοῦ ἁορ. ἐ γ λ ὦ σ σ ὀ φ α γ α τοῦ γ λ ὦ σ σ ο τ ρ ὠ γ ω.

Βασκαίνω τινά, ἐπιφθόνως ὁμιλῶν πολλάκις περὶ τῶν ἀγαθῶν τοῦ ἐνθ' ἄν. Συνων. γ λ ὦ σ σ ο τ ρ ὠ γ ω 1.

γλωσσοφάγωμα τό, πολλαχ. γλωσσοφάωμα Κρήτ. (Κατσιδ.) γλουσσουφάγουμα Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.) γλουσσουφάουμα Στερελλ. (Αἰτωλ.) γλωσσοφάγεμα Πόντ. γλωσσοφάγεμαν Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.) γλωσσοφάεμαν Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ὦ σ σ ο φ α γ ὠ.

1) Γ λ ὦ σ σ ο φ α γ ῖ ᾱ 1, τὸ ὅπ. βλ., πολλαχ. καὶ Πόντ. (Χαλδ.): Δὲ μπορεῖ νὰ ἰδῇ προκοπὴ ἀπὸ τὸ γλωσσοφάγωμα

Ἀθῆν. Χαέρι τσαὶ προκοπὴ δὲ θεωρεῖ με τὸ γλωσσοφάγωμα ἀπὸ τσῇ κάμανε Κρήτ. (Κατσιδ.) Ποῦ ν' ἀφήσουν τὸ ξενύχτι καὶ τὸ γλέντι, τὴν ἐργολαβία καὶ τὸ γλωσσοφάγωμα, γιὰ τέτοια ἐννοια Κ. Παλαμ., Τρισεύγ., 34 Κι αὐτὸς ὁ κόσμος θρέφεται με τὰ καρδιοχτύπια καὶ με τὰ γλωσσοφαγώματα Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν., 83. || Ποίημ.

Κι ἀπὸ τὸ γλωσσοφάγωμα τοῦ κόσμου θὰ γλυτώσω Γ. Σουρῆς, Ρωμ., 215. 2) Φιλονικία, διαπληκτισμὸς Πελοπν. (Μεσσην.) Στερελλ. (Αἰτωλ.): Τοῦ γλουσσουφάουμα εἶμι κακὸ Αἰτωλ. Ἀρχινήσανε ἀπὸ τὸ πρῶτὶ τὸ γλωσσοφάγωμα Μεσσην.

γλωσσοφίλημα τό, Κορ., Ἀτακτ., 4,83 — Λεξ. Βλαχ. Βάιγ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ λ ὦ σ σ ο φ ι λ ὠ.

1) Τὸ διὰ τῆς γλώσσης φίλημα Λεξ. Βάιγ. Δημητρ. Ἡ σῆμ. καὶ εἰς Σομ. 2) Τὸ καταγλώττισμα, τὸ πορνικὸν φίλημα Κορ., Ἀτακτ., 4,83, — Λεξ. Βλαχ.

γλωσσοφιλῶ ἐνιαχ. — Κορ., Ἀτακτ., 4,82.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ λ ὦ σ σ α καὶ τοῦ ρ. φ ι λ ὠ. Ὁ τύπ. καὶ καὶ εἰς Σομ.

Φιλῶ διὰ τῆς γλώσσης ἐνθ' ἄν.

γλωσσόχορτο τό, Κρήτ.—Χελδρ.-Μηλιαρ., Δημ. ὀνόμ. φυτ., 91 — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γ λ ὦ σ σ α καὶ χ ὀ ρ τ ο.

1) Τὸ φυτὸν Σμῖλαξ ἢ τραχεῖα (Smilax aspera), τῆς οἰκογ. τῶν Λειριδῶν (Liliaceae) Κρήτ.—Χελδρ.-Μηλιαρ., Δημ. ὀνόμ. φυτ., 91 — Λεξ. Ἐλευθερουδ. Δημητρ. Συνών. ἀβρωνιὰ 2, ἀγριοκισσός, ἀλίσβατο, ἀν-τζουλόβατος, ἀρκουδόβατος, ἀσμίλαγκας, ζουλόβατος, ξυλόβατος. 2) Τὸ φυτὸν Σμῖλαξ ἢ στρογγυλόφυλλος (Smilax rotundifolia) Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω.

γλωσσωτός ἐπίθ. ἐνιαχ. γλουσσουτός Ἀνδρ. (Κόθρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ λ ὦ σ σ α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ωτός.

Ὁ ἔχων τὸ σχῆμα γλώσσης, ὁ γλωσσοειδής, ὁ αἰχμηρός.

